

מסורת הש"ס

א) ע"ז לד: מסהדרינ ס: חולין לגז. ירושל' גיטין פ"ד ה"ד, א) נ"ע' מוס' כ"ק כה. ד"ה א"י לא) א) הרש"ק, ד) [מוקפפת] ריש פ"א], ת"כ צו פרשי' ד' ה"י רח, א) לקמן דף כח. הוצינן ג'. אינו ברדוקין, א) ע"י ז"ק, וע"ש ב"ש"מ לקמן י"ד ה"ה: לא קשיא, שמתרין, א) פסחים סא., א) שם: ב) שם, א) לקמן קד.

שינויי גוסהאות

א) רצוציה דאי כ"ל' (ש"ס: ב) כ"ס' וכו"י ב' נוסף דחזין במפניה לא קשיא ב' נ"א: כ"ז מביז אבל חזין מנפיה איבז וכו' (ש"ס וע"ש: ב) ואידך פריך וכו' עד בשלשלים קיימין, ליתא כ"ס', וכו"מ הסתור' ד"ה לא תאמר ללא גרסי קטע זה בגמ' ומעלתם הקשו ומרלו כן. וע"ש להלן אות ט: חן קיימין (ש"ס: ב) כ"א רבא. וכן לשלן בסמוך ע"פ מרומי' וע"י מרומי' ד"ה א) כ"ס' נוסף תאמר באשם שדמו למטה: חן לעבודת כוכבים, ליתא בנכח"י דו"ה, ומיתת חולין הס"ד, וכלא סדר הדיבורים בסג' הצי"ח, וכו"ה וכו"י, ולפ"ז מש"כ רש"י מין נכחי ממש ק"י על השוטט ע"מ לזרוק ולא על שחיטת על השחיטה עמלה. [לענין נוסף לעבודת כוכבים ע"פ כה"ל:] בן ז"א לעשות (ש"ס: ג) חן דוק דמה (ש"ס: ג) כ"א חשיב שתהא חוץ (כתחי' דה"ד: יב) ז"א היא שאין מחשבין אלא (כו"ה:) ז"א שאין זמן פוסל אלא (כו"ה:) כ"א הרי מבושם וכו' עשה כלום דהרי לבטנן שחטו (ג"ר:ש"ס: ג) וגי' ז"ק היא שאין מחשבת הזמן פוסלת אלא כו': י"ן מיתת וכו'ה הקי"ד, ואח"כ דבור כ"ש' וז"ל פסול: פסול (ש"ס: ומה: דמ"ו) פסולו בלגלג, ולכן מקוהו הכ"ס והז"ק, חן כדפסד"מ הוספ"ו מיתת דחורו: י"ן כסבת וכו'ה בפירש שני, ופסול' ליתא. וכו"ה כ"ק, וס' כדאמר' ב"ה, וכפנ' כגד"מ נד' ז"א וטו"ס הוא, וגי' לפ"ז שחיטת רש"י לזין המקור לזוף פסולת דחור למקומו היטין ממני' דכ"ד (כט א: ב:) בן ז"ל מחשבת (כתחי': ז"א מחשבה (ד"ד: ב) בן ז"א ככולהו (כו"ה:), ובש"מ כוללהו: י"ן וכו' מיתת שלא בשעת וכו', מחשב, מתקן (ש"ס: ג) כ"ס נוסף כדחביב הדורק את דם השלמים שתהא זריקה לשם שלמים: א) והוצי' (כתחי': ב) ז"ל דחור (ש"ס: ב) ז"ל דלא (ש"ס: דה"ד: ב) מיתת ואי נאמבל ע"מ לזרוק חוץ לזמנו חור פסול' ז"ל למקח, ואי גרסי' ליה ז"ל קרם אבל ליבא לפרושי' דהו' ויכוונם לפסד דהא דמי כגמייחא פסד ליתות שחיטה וקבלה, הייט במקבל ע"מ לזרוק למחר דהו' פסול (ש"ס: ב) ז"א דמסית (ש"ס: ב) דשאני ההם (ש"ס: ב) לוי הנוטף שפטיט (ש"ה) ע"פ הנוטף שפטת (ש"ה) ע"פ שפ"י שפטת דהסוף: ז"א ואידך פריך וכו' בשלמים קיימין, ולכן קאשו ומחילו כן נאמן מאן לא פריך, אות ד' חן ח"ד הוקשה לו דהסוף לשון העטל שאלי' ל"י קטע זה בגמ', וכו"ה כד"ו הנוטף היתה אמאי לא פריך ומחילו כן נאמן מאן לא פריך, קרא יתירא הוא דליילף מיניה דאין מחשבין: **השסא מיהא בשלמים קיימין**, דבשלמים כתיבא מחשבה שלא לשמו א) הלכך מצי למילף זריקה משחיטה וקבלה וליכא למיפדך לפון דשלמים לא צ"י לפון וליתניהו פנימיות: **שכן דמה למעלה**, מחוט הסיקרא דתנן

במס' מדות (פ"ג מ"א) חוט הסיקרא חוגרת ב' באמצע להגדיל בין דמים עליונים לדמים התחתונים וילף לקמן (דף גג.) מן והיתה הרשת עד חצי המוצח המורה נתנה מחילה להגדיל וטמאת בהמה נעשית למעלה כדתיב זה (ויקרא ד) על קרנות וכן עולת העוף כדלקמן (דף סד:) ושאר זבחים שלא פירש בהן נעשין למטה כדתיב זהו מוצח ולא כתיב זהו קרנות וכוליה מוצח ליתא למימר דהוה א) מקומן שהרי תורה נתנה מחילה:

השוחט אם בהמה, של חולין א) לעזרות כוכבים ח) אסורה בהנאה כדן זבחי מתים וחזחי מתים ילפינן (ע"ז דף טז:) שם שם מעגלה ערופה: **לזרוק דמה לעזרות כוכבים**, (ועבודת) השחיטה לא נעשית לשם עבודת כוכבים אלא בשעת שחיטה חישב לעבוד א) הזריקה לשם

עבודת כוכבים ולא זרק: **מחשבין מעבודה לעבודה**, מחשבה היא לענין זבחי מתים ליאסר בהנאה: **דילפינן**, עבודת כוכבים שהיא חוץ ממחשבת פסול שהוא פנים: **מוסרס**, לאכילה:

אין **מחשבין מעבודה לעבודה**, לאינה אסורה אלא אם כן שחט לעזרות כוכבים שבשחיטתה עבד עבודת כוכבים או זרק א לעזרות כוכבים: **פנים מפנים**, מחשבת שלא לשמו מפיגול: **הריני שוחט חוץ לזמנו**, ולא חישב על מנת לאכול ולא על מנת לזרוק או להקטיר אלא על השחיטה חישב א) סתם חוץ לזמנה כשר ללאו מחשבה היא ב) דאין זמן אלא באכילה אדם ח) ומוצח ג) (דזהו) פסול: שכן כרת, האוכל פסול אפי' לאלתר חיב כרת הואיל וחמור מהניא ביה מעבודה לעבודה: **הריני שוחטו חוץ למקומו**, שלא חישב לא על אכילה ולא על זריקה אלא ח) אמר הריני שוחט חוץ למקומו כשר דהא חוין דכדמקומו הוא שוחטו ועוד דבאכילה אדם או מוצח תלה רחמנא לחוץ למקומו וחון לזמנו דכתיב ואם האכל יאכל וגו' וילפינן חוץ למקומו וחון לזמנו מהאי קרא לקמן (דף יג:) **על מנת לזרוק דמו חוץ למקומו א) כו' פסול**, (בפרק שני) ח) והשפא ליתא למפרך שכן כרת שאין חייבין כרת על אכילה וכן כדמניא לקמן [בפרק שני] (דף כה.): **שחט לשם פלוני כשר**, דאין שינוי צעלים חל על השחיטה ללא שיך שם צעלים אלא על הכפרה והיינו דלמחר לעיל (דף ד.) דשינוי צעלים אינו צד' עבודות: **לא תאמר** צוריקה ככולהו ב) עבודות: **משחיטה וקבלה** ומה שחיטה שכשרה צור פסולה בשלא לשמה זריקה לא כל שכן כ' פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אוכלין כפסקא קבלה מוכיח: דאין **מחשבין מעבודה לעבודה**, אלא בשעת זריקה גופה צעי מיהשב: **ודלמא**, להכי כתיבי לאשמועינן ברותא דמחשבין מעבודה לעבודה [שללן ח] בשעת זריקה גופה צעי מחשב דאפי' לא חישב על הזריקה בשעתה אלא בשעת שחיטה הויא מחשבה: **אם כן**, קרא מיניה ומיתי דמחשבין מקל וחומר דרב אפי' כדלמחרן ומה אם חס במקוס שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני כו': **אידך**, רבי יוחנן פריך הכי דלא נפקא לן זריקה מקל וחומר דקבלה ושחיטה: **מה לנכד כו'**, הלכך לאו קרא יתירא הוא דליילף מיניה דאין מחשבין: **השסא מיהא בשלמים קיימין**, דבשלמים כתיבא מחשבה שלא לשמו א) הלכך מצי למילף זריקה משחיטה וקבלה וליכא למיפדך לפון דשלמים לא צ"י לפון וליתניהו פנימיות: **שכן דמה למעלה**, מחוט הסיקרא דתנן

במס' מדות (פ"ג מ"א) חוט הסיקרא חוגרת ב' באמצע להגדיל בין דמים עליונים לדמים התחתונים וילף לקמן (דף גג.) מן והיתה הרשת עד חצי המוצח המורה נתנה מחילה להגדיל וטמאת בהמה נעשית למעלה כדתיב זה (ויקרא ד) על קרנות וכן עולת העוף כדלקמן (דף סד:) ושאר זבחים שלא פירש בהן נעשין למטה כדתיב זהו מוצח ולא כתיב זהו קרנות וכוליה מוצח ליתא למימר דהוה א) מקומן שהרי תורה נתנה מחילה:

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

י.

בוח א מ"י פ"ב מה'ל' שחיטה סלה טו סמ"ג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' ד' עסיף א': **בבב** ב מ"י שם סלה טו: ג מ"י פ"ד מה'ל' מעה"ק סלה ט:

הגהות הב"ח

א) גמ' שכן כרת, י"ב ע"י פרק כ"ד הרגל דף ק' במדיה' א"י לא: (ב) שם שלא לשמו שהוא פסול לזרוק דמו שלא לשמו אינו דין: (א) רש"י ד"ה השוחט את בהמתו של חולין לזרוק דמה לעבודת כוכבים ועבודת השחיטה וכו' ולא זרק הקי"ד ואח"כ מ"ה אסורה כגמלה וכו' ערופה הס"ד ואח"כ מ"ה מחשבין: (ד) ד"ה הריני וכו' ומוצח הקי"ד ומיתת פסול נמחק: (ה) ד"ה הריני שוחטו חוץ למקומו וכו' אלא כך אמר וכו' רחמנא חוץ למקומו: (ו) ד"ה על מנת וכו' למקומו פסול כ"ל ומיתת כו' נמחק: (ז) ד"ה לא תאמר וכו' לעיל, י"ב דף ד ע"א וע"ש:

מוסף רש"י

השוחט את הבהמה ע"מ לזרוק דמה לעבד"ס. דל"י שחיטה לשם כוכבים שחי' כשעשו לעבודה בשחיטה זו דכ"י הכל שוחטו דהא זבחי ממש הוא, אלא כגמ' ה' מתכוין להיות שחיטה זו עבודה לעבודת כוכבים אלא שחיטה לעלמו ע"מ שיעבוד העבודת כוכבים צוריקה דמה או כהקטר מלכא (וחז"ל טו.). מקריבין עכ"ס מקרי' זבחי ממש כדכתיב ויאכלו זבחי ממש חמ' מת אסור בהנאה אף מקריבין עכ"ס אסורה בהנאה, ומת גופיה מגזל דלסור כהנאה אח"י שם שם, תאמר כחן ויתנת שם מרים ותאמר להלן גבי עגלה נעשרה ועפרו שם את הנגלה, מה עגלה ערופה אסורה בהנאה כדלמחר שם תהא קטורה אף מת אסור בהנאה ומה מת אסור בהנאה ומטמא כחלל אף מקריבין עבודת כוכבים נמי (ש"ס) מחשבין מעבודה לעבודה, לומר דמחשבת שהוא מחשב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

ליקוטים

ריש לקיש אמר מותרת, פי' בהנאה ולא באכילה, דמותר לעבודת כוכבים אסור לאכול משחיטתו. אי נמי אפילו באכילה שרי כיון דלא היה מומר מעיקרא ובשחיטתו זו הוא דנעשה מומר. (מוס' מסהדרינ סא.)

שיטה מקובצת

ריש לקיש אמר מותרת, ונראה לפרש דמ"מ חיוב סקילה ואפי"ס שבהמה מותרת, דהיינו אמר' [בפרק ארבע מיתות בית דין] וא"ת איך היתה הכהמה מותרת כ"י שחיטת מומר הוא, וי"ל דמשום פשע אחת לא מקרי' מומר [ואיכל ולא הורגל כקד'] דהיינו

רי"ל דחייב מיתתו כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (סנהדרין סא.) מדיד דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' כ"ק' דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין למתוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמחר בפרק ד' מיתות (סנהדרין סא.) דניסת ב' שאלמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא ודאי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע ודאי שלא זרזוק חשיב עובד עבודת כוכבים בשחיטה [וז] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמן בו', וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין כפסקא יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין א) פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין ב) כשר ויש לומר דלא דמי התם ב) דזורק עצמו שלא לשם אוכלין ג) כשר: **לא תאמר** צוריקה ותיתי בק"ו משחיטה וקבלה, מינה אמאי לא פריך ב) שכן טעונות לפון וישנן בחטאות הפנימיות וכ"ת משום דבשלמים קיימא א) אס כן מאי קריך למילף מצינייא גילף בק"ו מקבלה שאין חייבין עליה בחון א) ואפילו הכי פסלה זה מחשבה ועוד למה לי קרא צוריקה לשינוי צעלים דדרשי' לכפר עליו מיתי מצינייא משחיטה וקבלה ועוד קשה אמאי אין מחשבת אוכלין כפסקא צוריקה מיתי צק"ו משחיטה כשכשרה צור כיון דלא פרכינן מלפון וטמאות הפנימיות ומיהו דילמא ב) [מכוסין] מיעוטא הוא ואפי"ג דשלל ב) למגוין דהיינו שינוי צעלים כתיב נמי [מכוסין] א) ולא ממעטי זריקה לא דמי (עיין פסחים דף סא.) והדר ביה רבה לא לגבי דרב נחמן מקל וחומר דרב אשי. [היינו] ב) דרבנן דלליבא דר' שמעון ליתא ק' וחומר דליכא למיפדך מה לשינוי צעלים שכן נוהג בזמנחות

תאמר בשינוי קודש שאינו נוהג בזמנחות לרבי שמעון (זמנחות דף ב:):

על קרנות וכן עולת העוף כדלקמן (דף סד:) ושאר זבחים שלא פירש בהן נעשין למטה כדתיב זהו מוצח ולא כתיב זהו קרנות וכוליה מוצח ליתא למימר דהוה א) מקומן שהרי תורה נתנה מחילה:

^[1] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[2] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[3] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[4] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[5] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[6] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[7] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[8] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[9] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[10] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[11] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

^[12] אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (וחז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פסול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אומריין למחר וכו' עוקר פסול (וחז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסטי הוא דלמחר רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פסול ואפי' דלא זרק דהו' מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כתיבה, אכל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: ברא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין אבל פנים מנפנים, פסול דמחטא שלא לשמה מפיגול (וחז"ל טז.) לא אמא אמרת בשבטא שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר כ"ק דמתי בשבטא כהמה מחמטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)